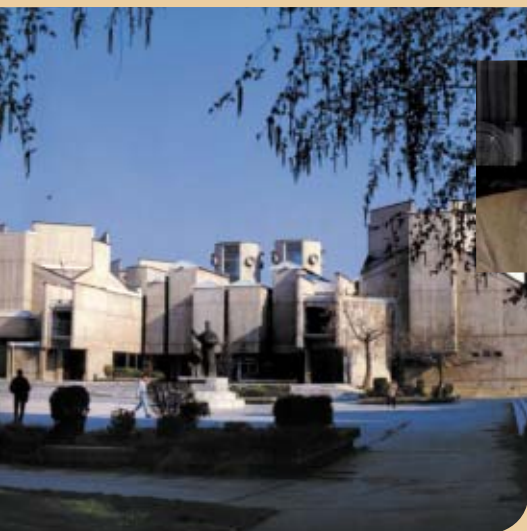

Животот е појак од сè, Почитувани читатели. Потврда за ова наоѓаме - парадоксално, но многу вистинито - дури и во големите трагедии и губитокот на човечки животи, а особено кога е во прашање животот на претседател на држава, каков што е случајот со Македонија и со нас Македонците. Нашиот претседател Борис Трајковски покажа дека и со смртта е во служба на животот. Прашањето е дали ние Македонците ќе го сфатиме тоа. Ако се суди според нашата сплотеност во овие трагични моменти за Македонија, тогаш со сигурност може да се каже дека ќе бидат излишни прашањата: "Што уште треба да дадеме", или "Што уште треба да ни земат за да нè остават да живееме во мир и спокојство". Со неговото прерано заминување како да сакаше да каже: "Доста е".

Затоа неговиот живот, и особено неговата смрт, нека бидат симбол на нашето единство, иднина и просперитет. И покрај објективните тешкотии и пречки пред кои вековно беше исправен македонскиот народ, претседателот Трајковски беше уверен, а тоа го покажа и со своето политичко дејствување, дека судбината на Македонија е во наши раце и зависи најмногу од нас.

АЛЕКСАНДАР АНЧЕВСКИ, ректор на Универзитетот "Свети Кирил и Методиј"

ДОСТА СО ПРОКЛЕТСТВОТА КОИ НÈ СЛЕДАТ

Навистина е доста. Како некое проклетство да го следи македонскиот народ. На првиот претседател му направија атентат, на Трајковски му се случи несреќа. Не знам до кога вакви случувања ќе се случуваат. Да се надеваме дека ова ќе

биде последното премрежје за македонскиот народ.

Ова што му се случи на Претседателот е трагедија, не само лична, туку и за целиот македонски народ. Трајковски беше непосреден човек и пријател на Универзитетот. Секогаш наоѓаше време да го удостои Универзитетот со своето присуство. Секогаш имаше разбирање за проблемите со коишто се соочувавме. Мислам дека покрај загубата за неговото семејство, загубата за македонскиот народ, трагедијата на Претседателот е и загуба за Универзитетот.

БЛАЖЕ РИСТОВСКИ, академик

ВИНАТА ДА ЈА БАРАМЕ КАЈ СЕБЕ

Воопшто не сум фаталист и не верувам дека некој или нешто предопределено дејствува против Македонија и Македонците. Тоа е стек на околности при кои најчесто фактор е човекот. Несреќата на Македонија е друга: што имаат такво опкружување со историски претпоставки што сè уште се злоупотребуваат, но и во овој случај најчесто главниот фактор сме биле и сме ние самите. Ако треба да бараме виновник, треба пред сè да го побараме кај себе. Никогаш не сме постигнале единство (освен во време на НОБ), а од тоа единство може да зависи и судбината на Македонија како држава и на македонскиот народ како субјект.

ЉУБОМИР ФРЧКОСКИ, универзитетски професор

УЖИВАШЕ ПОДДРШКА ОД СИТЕ ЕТНИЧКИ ЗАЕДНИЦИ

- "Јас не мислам дека нешто драматично ќе се случи на безбедносен план. Голем губиток е за нас губењето на Борис Трајковски од друг аспект. Имено, прво и основно тој имаше кај нас непроценета, меѓутоа исклучително силна

меѓународна позиција која ни еден политичар до сега, а и од сега не може да ја повтори, и истата чесно да ја одработи за својата држава. Второ, тој ги

постави односите со соседите на еден квалитативно нов начин, што поради својата лична позитивна енергија, што поради политичкиот концепт и истите ги претвори во динамична соработка за разлика од претходникот. Внатрешната фигура, уставната негова позиција ја бранеше, ја играше така како што треба. Јас лично ја оценувам исклучително добро. Така што балансот на моќта го постави во корист на македонската демократија. Сега таа точка ќе биде исклучително проблематична во постборисовиот период. И трето, уживаше поддршка од сите етнички заедници, навистина тоа не беше изнудена, изманипулирана поддршка, туку беше вистинска и недвосмислена. Во таа смисла тој беше фигура која Македонија ја држеше во спотот на интересот на меѓународната заедница и ја движеше во вистинска насока во регионот. Тука е големиот губиток на таквиот политички профил за нас. Мислам дека ниту Охридскиот договор, ниту неговата имплементација, ниту регионот сега ќе бидат дестабилизирани, но истовремено мислам дека нема да повториме таква интегрирачка фигура каква што беше претседателот Борис Трајковски”.

СНЕЖАНА ВЕНОВСКА - АНТЕВСКА, директор на
Институтот за македонски јазик

СУДБИНСКО НИ Е ДОБРОТО ДА СЕ ИЗМЕША СО ЛОШОТО

Мислам дека македонскиот народ не е од среќните, но во овој момент сметам дека што и да се каже не би имало никаква смисла. Молкот е најподобен. Можеби судбинско ни е доброто да се измеша со лошото. Но, сепак, во нас е силата, и токму таа сила треба да нè води за да ги надминеме сите

лоши работи што ни се случуваат. Таква сила имаше и нашиот претседател, Борис Трајковски.

Сега единствено би сакала да зборувам за него како голем пријател и на Институтот, и на многумина вработени во него. Го познавав како голем оптимист, верник, широк човек кој доколку неког запознаеше, секогаш го препознаваше и ќе го поздравеше. Секогаш имаше позитивно мислење за Институтот. Иако беше многу ангажиран како претседател, тој издвои време и беше присутен на одбележувањето на 50-те години од Институтот за македонски јазик "Крсте Мисирков". На нашите средби говоревме за напредокот на Институтот во иднина, за воведување на компјутерски корпус, а најважно нешто за кое секогаш беше расположен да говори беше колку е важно да се истражува македонскиот јазик.

Не сакам сè уште да верувам во тоа што се случи, и поддржувајќи ја изјавата на Никола Груевски, постојано се прашувам: "А што ако чудото е можно?".

ЈАНИ МАКРАДУЛИ, пратеник

СУДБИНАТА СИ ПОИГРА СО МАКЕДОНИЈА

Пратеничката група на СДСМ е потресена од случувањата и од информациите за трагичниот настан. Денес за Македонија требаше да биде свечен ден. За жал судбината уште еднаш си поигра со Република Македонија и со нејзините граѓани и овој свечен ден стана ден на жалост. Како пратеничка

група на СДСМ ве уверувам дека функционираме во согласност со Уставот и надлежностите и ќе продолжиме во овие тешки моменти да работиме за Република Македонија.

ОЛИВЕР ШАМБЕВСКИ, директор на центарот за комуникации на ВМРО-ДПМНЕ

СЕКОГАШ СМЕ ГИ НАДМИНУВАЛЕ ТРАГЕДИИТЕ

Историјата на македонскиот народ имала свои светли, но и трагични и тешки моменти. Настанов е еден од тие. ВМРО-ДПМНЕ во овој момент кога ви ја давам изјавата сè уште се надева дека постои каква и да е можност дека некој од македонската делегација предводена од претседателот Трајковски сепак

преживеал.

Она што сакам да го кажам во врска со вашето прашање е дека македонската историја, историјата на македонскиот народ, не се разликува многу од историјата на кој и да е друг народ. Кај сите народи имало и светли и темни моменти во нивната историја. Она што е битно што треба граѓаните на Република Македонија и сите Македонци да го знаат е дека Македонија издржувала, издржува и ќе издржува веројатно и трагедии од овој тип, но и трагедии кои некогаш се посудбоносни за македонскиот народ. Меѓутоа, битно е дека ние сме, дека ние постоиме, дека секогаш сме ги надминувале трагедиите коишто ни се случувале, дека македонскиот народ и граѓаните на РМ се мудри граѓани, коишто се достоини на името кое го носат на земјата во која живеат и повеќе од убеден сум дека сите заедно ќе најдеме сили да го надминеме и овој тежок момент од нашата историја.

ПАВЛЕ ТРАЈАНОВ, Демократски сојуз

СУДБИНАТА САМИ ДА СИ ЈА КРОИМЕ

Република Македонија и македонскиот народ повторно се исправени пред настан кој може да предизвика внатрешни делби и меѓусебни обвинувања. Во поновата историја на македонскиот народ постојани биле очекувањата големите сили да ѝ подадат рака за да застанеме на нозе. За жал, тоа досега не се случи. Ние, како народ, мора да извлечеме искуство и судбината сами да си ја скроеме. Силата и моќта е во народот. Ако не сме имале влијание во содржината на договорот склучен во Букурешт, со кој Македонија е поделена на три дела, не можеме да бегаме од "одговорноста" за охридскиот Договор, или пак за случувањата во врска со атентатот над Киро Глигоров и смртта на Борис Трајковски. Ако сакаме да одиме напред, треба да покажеме единство и да ја искористиме интегративната сила на македонскиот народ, но за сè треба отворено да разговараме и одговорноста да се лоцира кон оние што ја изигруваат довербата на народот. Во времето додека Бранко Црвенковски е претседател на Владата, се случија две големи трагедии - атентатот над Киро Глигоров и загинувањето на Борис Трајковски во авионска несреќа (која сè уште не е разјаснета), но досега не видовме тој човек врз себе да преземе дел од одговорноста. Постојано ја профрла одговорноста на друг. Веруваме дека за случувањата во Македонија, во голема мера сме самите виновни. Треба да покажеме дека сме државотворен народ и дека никогаш нема да се откажеме од борбата за Македонија. Тоа треба сите да го покажеме на дело. Судбината и иднината на Македонија е во наши раце.

Подготвила:
Ружица ГОЧЕВСКА